

**Magdalena Szewczyk, Witold
Szmukier, S. Koziel, J. Frazik**

**Kraków - Wawel. Rejon X -
południowo zachodnia część wzgórza**

Informator Archeologiczny : badania 12, 173

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

We wszystkich powyższych punktach uchwycono calec. Materiał zabytkowy z badań przechowywany jest w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

KRAKÓW - Pychowice
Stanowisko 1 i 2

patrz
okres wpływów rzymskich

KRAKÓW - Wawel
Rejon X - południowo
zachodnia część wzgórza

Kierownictwo Odnowienia
Zamku Królewskiego
i Państwowe Zbiory Sztuki
na Wawelu

Badania prowadzili mgr Magdalena Szewczyk i mgr Witold Szmukier /autorzy sprawozdania/ pod kierunkiem mgr. S. Koziela, przy konsultacjach doc. dr. hab. J. Frazika. Finansowało Kierownictwo Odnowienia Zamku Królewskiego na Wawelu. Dwudziesty dziewiąty sezon badań. Grodzisko głównie IX-XIII w., zamek gotycki i renesansowy, oraz relikty osadnictwa starożytnego.

Kontynuowano badania wykopaliskowe z poprzedniego roku w wykopie szerokoprzestrzennym w pobliżu baszty Sandomierskiej, na zewnątrz średniowiecznych murów obronnych.

Prace doprowadziły do pełniejszego odsłonięcia reliktyw rotundy wczesnoromańskiej na rzucie koła /średnica wnętrza około 8 m/ z apsydą wschodnią. Naziemne partie murów o szerokości 1,10 - 1,30 m zbudowane były w technice opus emplectum, licowane ciosami piaskowcowymi. W zachodniej części budowli w partii fundamentowej odkryto dwa przyścienne filary, prawdopodobnie związane z istnieniem empory, oraz młodszy mur z piaskowca, usytuowany po cięciwie nawy. Zniszczył on górną część grobowca murowanego, orientowanego zgodnie z osią kościoła E-W. W części wschodniej budowli /w tarczy/ stwierdzono podstawę ołtarza z płyt piaskowcowych.

Na podstawie dotychczasowych rozpoznań początki budowli można odnieść do XI wieku, zniszczenie jej zaś przypadło najpóźniej na początku XIV wieku, w związku z budową obronnego muru gotyckiego.

Badania pozwoliły również rozpoznać górne kompleksy warstw wczesnośredniowiecznych na zewnątrz rotundy. Wydzielono dwa brukowane poziomy z czasów użytkowania obiektu, poziom z okresu budowy kościoła i skraj rozszypiska wału wczesnośredniowiecznego.

Przewiduje się kontynuację badań.